

Pridiga
Williama Marriona Branham
“... v dneh glasu ...” Raz. 10,7

Tiatirska cerkvena doba
Razlaga sedmih cerkvenih dob

Uvod

Izredna služba Williama Branhama je bil odziv Svetega Duha na svetopisemske prerokbe iz Malahije 4,5-6, Luka 17,30 in Razodetja 10,7. To poslanstvo je vrhunec mnogih drugih prerokb Svetega pisma po vsem svetu ter nadaljevanje dela Božjega Duha v tem zadnjem času. To poslanstvo je bilo prerokovano v Svetem pismu, da pripravi ljudi za drugi prihod Jezusa Kristusa.

Molimo, da bi natisnjena Beseda postala zapisana v vašem srcu, ko v molitvi prebirate to sporočilo.

Zvočne in prepisane različice so kot 1100 pridigami, ki jih oznanja William Branham, so na voljo za brezplačno nalaganje in tiskanje v več jezikih na naslovu

www.messagehub.info

Veprav so bili vloženi vsi napor, da se zagotovi zanesljiv prevod, se za najbolj natančen posnetek pridige obrnite na izvirno angleško avdio datoteko.

To delo je mogoče kopirati in razdeljevati tako dolgo, dokler je kopirano v celoti in se ne sme spreminjati, deli se brezplačno.

Petrovim pismom 1, 19, je Jezus Zvezda Danica. »Jaz sem korenina in poganjek Davidov, sijajna zvezda Danica.« »Vse dokler se ne zdani in zvezda Danica ne vzide v vaših srcih.« Duh torej daje izbranim te mra ne dobe obljubo, vezano na Njega in zatem v dobah, ki še prihajajo.

Kot smo že navedli, se Jezus izena uje z glasniki vseh dob. Oni od Njega prejemajo razodetje o Besedi za vsako obdobje. To razodetje Besede vodi ljudi iz sveta in jih uvaja v polno edinost z Jezusom Kristusom. Ti glasniki so imenovani zvezde, ker žarijo z izposojeno in odražajo o svetlobo Sina, Jezusa. Zvezde so imenovani tudi zato, ker so »nosilci svetlobe« v no i. Zaradi tega Njegovemu narodu prinašajo v temi greha Božjo svetlobo.

To je mra na doba. Je izjemno mra na, ker je Gospodova Beseda pred ljudmi skoraj popolnoma skrita. Poznavanje Vsemogo nega je skoraj izginilo. Smrt je premagala veliko število vernikov, njihove vrste so bile zdesetkane. Božje stvari so bile v tem trenutku na najnižji to ki in videti je bilo celo, da bo Satan Božje ljudstvo zagotovo premagal.

e so ljudje kdajkoli potrebovali obljubo, ki zajema zemljo brez no i, so to bili ljudje te mra ne dobe. In zato jim Duh obljublja jutranjo zvezdo. Govori jim, da jih bo Glavna zvezda Jezus, ki prebiva v nedostopni svetlobi v bodo em kraljestvu, razsvetlil s Svojo lastno prisotnostjo. On ne bo ve uporabljal zvezd (glasnikov), da bi svetili v temi. Sam Jezus jim bo govoril iz o i v o i, ko bo z njimi delil svoje kraljestvo.

Jutranja zvezda je tista, ki je vidna, ko za ne sijati son na svetloba. Ko pride naše sonce (Jezus), ne bo ve nadaljnje potrebe za glasniki. On sam nam bo prinesel sporo ilo veselja in medtem ko vlada v Svojem kraljestvu, in ko mi živimo v Njegovi prisotnosti, bo svetloba Besede v našem popolnem dnevu postajala vse svetlejša in svetlejša.

Kaj drugega bi si lahko želeli, kot samega Jezusa? Ali ni On vse, celo v Popolnosti Vse.

Kdor ima uho, naj prisluhne, kaj govori Duh cerkvam. Amen. Da, Gospod Bog, po Tvojem Duhu naj slišimo Tvojo Resnico.

Tiatirska cerkvena doba

Razodetje 2, 18 - 29

»Angelu Cerkve v Tiatiri piši: ›To govori Božji Sin, ki ima o i kakor ognjen plamen in noge, podobne razbeljenemu bronu. Vem za tvoja dela, za tvojo ljubezen, za tvojo vero, za tvoje služenje in za tvojo stanovitnost. Tudi vem, da so tvoja poslednja dela številnejša od prejšnjih. Vendar ti moram o itati, da trpiš Jezabelo, tisto ženo, ki se razglaša za prerokinjo ter u i in zavaja moje služabnike, naj se predajajo ne istovanju in uživajo malikom žrtvovane jedi. Dal sem ji as, da se spreobrne, a se no e odvrniti od svojega ne istovanja. Glej, vržem jo na bolniško posteljo, tiste, ki so ne istovali z njo, pa v veliko stisko, e se ne bodo odvrnili od njenega po etja. Tudi njene otroke bom udaril s smrtjo. Tako bodo vse Cerkve spoznale, da sem Jaz Tisti, ki preiskuje obisti in srca, in vsakemu izmed vas bom povrnil po njegovih delih. Toda pravim vam in drugim v Tiatiri, ki se ne držijo tega nauka in niso spoznali satanovih globo in, kakor pravijo, na vas ne bom nalagal drugega bremena. Obdržite pa to, kar imate, dokler ne pridem. Kdor zmaga in vztraja do konca v mojih delih, temu bom dal oblast nad narodi; pasel jih bo z železno palico, kakor se drobijo lon ene posode. Tako sem tudi Jaz prejel oblast od Svojega O eta. Tistemu, ki zmaga, bom dal tudi zvezdo Danico. Kdor ima uho, naj prisluhne, kaj govori Duh Cerkvam.«

TIATIRA

Mesto Tiatira je od vseh sedmih mest, ki so omenjene v Razodetju, zgodovinsko najmanj vredno pozornosti. Nahajalo se je na meji Mysije in Jonije. Bilo je obkroženo z mnogimi rekami, ki so bile polne pijavk. Njene najopaznejše hvalevredne zna ilnosti so bile, da je bilo finan no neodvisno, zahvaljujo kolektivnim bratovš inam cehov; lon arjev, usnjarjev, tkalcev, barvilcev, kroja ev, itd. Iz tega mesta je izhajala Lidija, prodajalka vijoli ne barve. Ona je bila prva Pavlova evropska spreobrnjenka.

Razlog, zakaj je Duh izbral to mesto kot tisto, ki vsebuje duhovne elemente za etrto dobo, je bil zaradi njegove religije. Glavna religija Tiatire je bilo slavljenje Apolona, to pa je bilo povezano s kultom slavljenja cesarja. Apolon je bil bog sonca in po mo i takoj za svojim o etom Zevsom. Bil je znan kot »prepre evalec zla«, nadziral je religijski zakon in zadoš evanje (na in sprave za poravnavo storjenega zla ali krivice). Platon je o njem dejal: »On ljudem pojasnjuje ustanovo templjev, žrtev in služenja božanstvom in zraven tega še obrede, povezane s smrtjo in posmrtnim življenjem.« On je ljudem sporo al svoje znanje o »prihodnosti« in »volji svojega o eta« skozi

preroke in preroštva. V Tiatiri je ta obred vodila prerokinja, ki je sedela na trinožnem stolu in med svojim zamaknjenjem dajala sporočila.

Predanost tej religiji je bila izredno močna. Njena impresivna moč se ni nahajala izključno v podrobnosti skrivnostnosti, temveč je slonela na dejstvu, da nihče ni mogel pripadati bratovščini, ki so ljudem dajale zaslužek, če ni pripadal tempeljskemu slavljenju Apolona. Vsak, ki bi zavrnil pridružitve malikovalskim praznovanjem in razvratnim orgijam, ni imel pristopa k tem združbam prvega stoletja. Da bi nekdo lahko bil del družbenega in trgovskega življenja, je praktično moral biti poganski malikovalec.

Najpomembneje je poudariti, da samo ime Tiatira pomeni »dominantna žena«. Zaradi tega je za to dobo značilna dominantna sila, ki okrutno napada vse, osvaja vse in na tiranski način upravlja vse. Torej, dominantna žena je največje prekletstvo na svetu. Najmodrejši lovek, ki ga je svet kdajkoli videl, je bil Salamon. On je dejal: »Obrnil sem se, da bi s svojim srcem spoznal, raziskal in dosegel modrost in razsodnost, da bi spoznal varljivost norosti in topost zablod. Našel sem GRENKOBO, HUIŠO OD SMRTI: ŽENSKO, ki je kletka, njeno srce vrša, njene roke okovi. Kdor je Bogu všeč, ji uide, GREŠNIK pa se vanjo ujame. Glej, to sem našel, pravi pridigar, drugo za drugim, da bi dosegel razsodnost. Kar je še iskala moja duša, nisem našel: enega loveka izmed tisoč sem našel, nisem pa našel med vsemi njimi ženske.« Pridigar 7, 25-28. Pavel je dejal: »Ženski ne dovoljujem poučevati, niti da PREVZAME avtoriteto.« Od Edenskega vrta naprej je žena nenehno in uspešno poizkušala prevzeti nadzor nad moškim in ravno danes je to ženski svet, kjer je gola žena boginja Amerike. Tako kot je bil za prvo efeško dobo značilen ženski idol, ki je padel z neba (spomnite se, njene roke so bile iz železnih palic), tako je njena moč naraščala, dokler ni pridobila absolutne avtoritete, takšne avtoritete, ki si jo je prisvojila s svojim železnim značajem.

Torej, ženi ni odrejeno, da bi imela železni značaj. Ona mora biti v skladu s Svetim Pismom pokorna možu. To ji je ukazano. Žena, ki je v resnici žena, povsem ženstvena, bo takšne narave. Ne bo predpražnik za noge. Noben moški ne dela iz žene predpražnika. Želela bo biti pod avtoriteto in ne vladati nad moškim, kajti on je glava hiše. Če kvari to podobo, ki jo je Bog naredil zanj, je ona sprevržena. Vsak mož, ki ženi dopusti, da prevzame avtoriteto, je tudi sam prekršil to obliko in je prav tako sprevržen. Zato žena NE MORE NOSITI MOŠKE OBLEKE IN STRI I SVOJIH LAS. Nikoli ne bi smela nositi moške obleke, niti stri in svojih las. Ko to počne, vstopa v področje moške oblasti, prevzema avtoriteto in se sprevrača. In ko žena prihiti na prižnico, za kar je ODREJENO, DA TEGA NE SME POSEJATI, ona kaže, katerega duha je. Biti dominantna žena, pomeni biti antikrist in v njej je seme rimskokatoliške cerkve, čeprav lahko to zanika na vse možne načine. A ko gre

Satanova globočina bo v tem, da bo on poizkušal to uničiti. On bo, tako kot vedno, poizkušal izvesti zamenjavo za to Božjo resničnost. Kako bo to storil? Odvzel bo vedenje o resni nemem Bogu – z uničenjem Besede in objavljanjem svoje lastne: »Ali vam je Bog zares dejal?« Tedaj bo zamenjal osebnega Kristusa v naših duhovih. To bo storil tako, kot takrat, ko je Izraelce spodbudil, da so postopali sramotno, ko je loveško bitje zavladalo kot kralj namesto Boga. Izkušnja ponovnega rojstva bo zavržna v korist pridruževanja cerkvi. V tej dobi se je vstopilo v Satanove globočine. Iz te Satanove globočine je izšel njen sad, kar so laži, uboji in strašni zločini.

NAGRADA

Razodetje 2, 26-29:

»Kdor zmaga in vztraja do konca v Mojih delih, temu bom dal oblast nad narodi; pasel jih bo z železno palico, kakor se drobijo lončene posode. Tako sem tudi Jaz prejel oblast od Svojega Očeta. Tistemu, ki zmaga, bom dal tudi zvezdo Danico. Kdor ima uho, naj prisluhne, kaj govori Duh cerkvam.«

»Kdor zmaga in vztraja do konca v Mojih delih.« Iz te opazke, ki ga navaja Duh o delih, se dobro vidi, da Gospod poizkuša napeljati Svoje lastne, da bi videli Njegovo mišljenje o pravih delih. On tukaj štirikrat omenja dela. In sedaj govori, da bo tistemu, ki bo zvesto do konca nadaljeval z opravljanjem Njegovih del, dana oblast nad narodi in bo močan, sposoben, nepopustljiv vladar, ki se bo lahko kosal s kakršnokoli situacijo, da bo celo najstrašnejši sovražnik zlomljen, če bo potrebno. Njegov prikaz vladanja s pomočjo moči bo kakor od samega Sina. To je zelo osupljivo. Toda pogledjmo to obljubo v luči dobe. Močan Rim s podporo države in uporabo kraljev, vojske ter zakonodajalcev, lomi in drobi vse pred sabo. Ubil je na milijone in je lačen ubijanja še milijonov tistih, ki se mu ne bodo poklonili. Netolerantno postavlja kralje in jih zavrže, kadarkoli hoče. Zares, njegovo vpletanje je pravzaprav povzročilo, da padejo narodi, ker je odločen uničiti Božje izbrane. Njegova dela so dela hudiča, ker ubija in laže, kot je to sam delal. Toda prihaja dan, v katerem bo Gospod dejal: »Pripeljite te moje sovražnike pred Mene in jih pogubite.« Tedaj bodo pravi ni s svojim Gospodom, ko Njegov pravi ni srd pade na bogokletnike. Pravi ni, ki prihajajo z Njim v slavi, bodo uničili tiste, ki so uničili zemljo in pustošili svete Božje. To je bila doba obračanja obraza, strašne tesnobe, toda prihaja dan, ko bo resnica nadvladala in kdo bo mogel obstati v njenem ognju in biti varen? Samo Gospodovi odkupljeni.

»In bom dal tudi zvezdo Danico.« V skladu z Razodetjem 22, 16 in 2.

naše življenje. Lažna trta ni imela nikakršnega strahu pred Bogom in pla ali bodo visoko ceno. Naj vsi, ki kličejo Njegovo Ime, živijo tako da postanejo sveti. Ljudi utegnemo preslepiti, toda Boga ne bomo nikoli preslepili.

OBLJUBA V TEH MRA NIH DNEH

Razodetje 2, 24-25:

»Toda pravim vam in drugim v Tiatiri, ki se ne držijo tega nauka in niso spoznali Satanovih glob in, kakor pravijo, na vas ne bom nalagal drugega bremena. Obdržite pa to, kar imate, dokler ne pridem.«

Preden bomo vstopili v obljubo mi dovolite, da vam ponovno pokažem, da ima cerkev, o kateri govori Duh, dve trti, ki tvorita medsebojno prepletene veje. »Vam torej in drugim v Tiatiri, ki se ne držijo tega nauka pravim.« Tukaj je to. On govori dvema skupinama. Prva se drži te doktrine, druga se ne drži. Razpršeni sta med narode, vsaka s svojo doktrino, ki si nasprotujeta. Prva je od Boga in pozna Njegove globine, druga je od Satana in pozna globine satanizma.

»Na vas ne bom nalagal drugega bremena.« Pomen besede breme je tovor ali pritisk. Pritisk mra ne dobe je bil v tem ali se pokoriti ali biti zlomljen. Pokloni se ali umri. Pravzaprav je inkvizicija, mo cesarstva, podpirala proslavljanje Satana. Organiziraj se ali plačaj s svojim življenjem. Vsaka doba je imela svoje pritiske. Na primer, veliko breme zadnje dobe je pritisk bogastva, lagodnega življenja in nervozne napetosti v zapleteni dobi, za katero se zdi, da ni primerna, da bi bivali v njej. Zdi se, da je ta tretja doba imela jasno odrejeno breme. To je bilo v nasprotovanju Rimu in obrambi Besede celo do smrti.

»In niso spoznali Satanovih glob in.« Zdi se, da so komentatorji izpustili to vrstico, ker niso mogli ugotoviti, katera doktrina ali kakšne vrste izkušnje se razumevajo pod tem izrazom. Pravzaprav je preprosto vedeti, na kakšen način in se to razume. Najprej spoznajmo, kaj je Božja globo in, a nasprotno bo resnica o Satanovi globo in. V Efežanih 3, 15-19: »Naj vam dá po bogastvu svojega veličastva, da se po njegovem Duhu močno utrdite v notranjem loveku. Naj Kristus po veri prebiva v vaših srcih, da bi tako, ukoreninjeni in utemeljeni v ljubezni, mogli z vsemi svetimi doumeti, kolikšna je širokost in dolgost in viso in globo in ter spoznati Kristusovo ljubezen, ki presega spoznanje, da bi se izpolnili do vse Božje polnosti.« Torej, ko lovek v skladu s temi verzmi v svojem življenju okusi Božjo globo in, je to resnično osebna izkušnja Božjega Duha, ki prebiva v njem in njegov um je razsvetljen z modrostjo in Božjim znanjem skozi Besedo. Toda

za VPRAŠANJE BESEDE, ta pravi: »Naj bo Bog resničen, a beseda vsakega loveka laž.« Amen.

Vrnimo se na začetek. V izvornem fizičnem stvarjenju, kot nam je danes poznano, je Bog vse ustvaril v parih, moški in ženski spol. Tam sta bila dva pišanca – petelin in kokoška. Tam sta bile dve govedi, krava in bik. In vse tako po vrsti. Toda, ko je bil ustvarjen lovek, je bil sam. Ni bil ustvarjen v paru. Adam je bil ustvarjen po Božji podobi. Bil je Božji sin. Kot Božji sin v preizkušnji ni mogel pasti. To bi bilo nemogoče. Zato je Bog vzel produkt iz moškega, da bi povzročil padec. Ženska ni nikoli bila ustvarjena neposredno iz Božje roke kot originalni Božji proizvod. Bila je proizvedena iz moža. In ko je Bog dal, da je bila proizvedena iz moškega, je bila precej drugačna od drugih bitij ženskega spola, ki jih je On ustvaril. Lahko je bila zavedena. Nobeno drugo žensko bitje, ki je bilo ustvarjeno, ne more biti nemoralno, toda loveška žena je lahko dotaknjena vsak trenutek. In ta slabost v njej je omogočila Satanu, da jo preko kakega samca zavede in s tem je ženo pred Bogom in njegovo Besedo pahnila v zelo nenavaden položaj. Po eni strani je tip vseh vulgarnih, ne istih in gnusnih stvari hkrati, po drugi strani pa je tip vseh istih in lepih stvari in je sveta kot posoda Duha in Božjih blagoslovov. Po eni strani je imenovana vlačuga, ki je opita od vina svojega neistovanja, po drugi strani je imenovana Kristusova Nevesta. Po eni strani je imenovana kot Skrivnost Babilona, gnusoba pred Bogom, a po drugi strani je imenovana kot Novi Jeruzalem, naša mati. Po eni strani je tako ne ista, zla in pohotna, da je po kratkem postopku vržena v ognjeno jezero, kot edino primerno mesto zanje, a po drugi strani je povzdignjena do nebes in deli Božji prestol, kot edino mesto, ki pripada takšni kraljici.

A v tej tiatirski cerkveni dobi je ona DOMINANTNA ŽENA. Ona je Skrivnost Babilona. Ona je velika vlačuga. Ona je Jezabela, lažna prerokinja. ZAKAJ? Ker je prava žena pokorna Bogu. Kristus je njena glava. Ona nima besede, razen Njegove, nima misli, razen Njegovih, nima vodstva, razen Njegovega. Toda, kaj je s to cerkvijo? Ona je vrgla Besedo ven, uničila Sveto Pismo in dragocene eseje pobožnih. Ubila je tiste, ki bi pridigali resnico. Zavladala je nad kralji, knezi in narodi – upravlja z vojskami in vztraja, da je ona resnično Kristusovo telo in da so njeni papeži Kristusovi namestniki. Hudič jo je popolnoma zavedel, dokler sama po svoji strani ni postala zapeljivka drugih. Ona je Satanova nevesta in je proizvedla njegove izvenzakonske religije.

Dominirala je skozi mračno dobo. Ropala in uničevala je več kot 900 let. Ubila je umetnost, uničila znanost, proizvedla ni drugo, kakor smrt, svetloba Resnice je skoraj popolnoma ugasnila in ostal je samo mali odsev svetlobe. Olje in vino sta skorajda prenehala teči, a prav je dominirala kraljestvom sveta in zahtevala, da so vsi ljudje njeni državljani, je obstajala

mala skupina, ki je pripadala Bogu in njihovo domovanje je bilo na nebesih in jih ni mogla uničiti. Bog je zadržal svojo malo red, niso mogli biti uničeni. Ta rimska cerkev je bila poganska in hudobna kot kraljica Atalia, ki je poskušala uničiti vso kraljevsko seme in je skoraj uspela, TODA BOG JE OHRANIL ENEGA in od njega je prišlo še več vernikov. Tako je Bog v tej dolgi mra ni in ohranil malo red in od njihove resnice je na koncu vstal Luther.

Vsakdo, ki nekaj ve o rimskokatoliški cerkvi in njeni obliki slavljenja, lahko pove, zakaj je Duh izbral to mesto Tiatiro, da predstavlja cerkev v mra ni dobi. To je tukaj, ravno pred našimi očmi.

DOBA

Tiatirska doba je od vseh dob trajala najdlje, približno 900 let in to od 606. leta do 1520. leta.

GLASNIK

Cerkev je bila dolgo časa razdeljena na dve skupini, zahodno in vzhodno. Vsake toliko časa bi v enem ali v obeh delih vstal reformator in kratek časa vodil kakšen segment cerkve v globlji odnos z Bogom. Na zahodu je bil tak človek Frančišek Asiški. Nekaj časa je bil resnično uspešen, njegovo delo pa je naposled uspavala rimska hierarhija. Peter Valdes iz Lyona, trgovec, ki se je odrekel svojega svetnega življenja, je postal zelo aktiven v služanju Gospodu in je mnoge pritegnil k Njemu, toda v svojem delu je bil onemogočen in papež ga je izobčil. Niti zahodna, niti vzhodna skupina nista imele v sebi človeka, ki bi lahko bil glasnik tej dobi, ko se to preučuje v svetlobi Pisma. Toda na britanskem otočju sta bila dva človeka, katerih služba v Besedi in delu bi mogla prenesti test resnice. To sta bila sveti Patrik in sveti Kolumba. Sveti Kolumba je ta, ki mu je pripadlo, da bo glasnik.

Prav je bil glasnik tiatirske cerkvene dobe sveti Kolumba, se želim nekoliko zadržati na življenju svetega Patrika, kot nam v primer in da zanikam trditve Rima, da je bil eden izmed njenih, podobno kot Ivana Orleanska. Patrika je rodila sestra svetega Martina v malem mestu Bonavernu, na obalah reke Clyde. Nekega dne, ko se je s svojima sestrama igral na obali, so prišli gusarji in vse tri ugrabili. Nihalo ne ve, kam so odšle sestre, a Patrik (imenoval se je Succat) je bil prodan poglavarju v Severni Irski. Njegova služba je bila varovanje prašičev. Medtem ko je to počel, je dresiral pse. Njegovi psi so bili tako dobro izurjeni, da so jih mnogi ljudje od blizu in daleč prihajali kupovat. V svoji osamljenosti se je obrnil k Bogu, da bi bil rešen. Kmalu nato se je

glavno vlogo. Papež je za krmilom. In njegova moč bo narasla. Nihalo se ne more bojevati proti Njemu.

6. vrstica: »Odprla je usta, da je preklinjala Boga.« (Kot nauke učijo loveške zapovedi, predrzni, napihnjeni, raje bodo imeli naslade, držali se bodo zunanje oblike pobožnosti, zanikali pa njeno moč.) Preklinjala je Božje Ime – to Ime je spremenila v nazive in zavrnila delati drugače.

7. vrstica: »Dopušeno ji je bilo, da je za čela vojno s svetimi.« Pregarjanje – smrt pravemu verniku in vse to v Gospodovem Imenu, da bi bilo osramočeno Božje Ime, kot je to v Rusiji, zaradi tamkajšnjih dejanj katoliška religije.

8. vrstica: »In vsi prebivalci zemlje (katerih imena niso vpisana v Knjigo Življenja Jagnjeta, ki je bilo zaklano že od začetka sveta) bodo molili Zver.«

Hvala Bogu, da jo ovce ne bodo molile. Vsi ostali, razen izvoljencev, bodo zavedeni. Toda izvoljenci ne bodo zavedeni. Ker slišijo Pastirjev glas in mu sledijo.

Sedaj uvidite to, kar smo vam poskušali razložiti. To seme smrti, ki je pognalo v prvi dobi – to seme organizacije, je končno zrastle v drevo, v katerem gnezdi vse neke ptice. Ne glede na njene trditve, da deli življenje, deli smrt. Njen sad je SMRT. Tisti, ki se družijo z njo, so mrtvi. Ta mogoče ni svetovni cerkveni sistem, ki vara svet, da je v njem telesna in duhovna rešitev, zavaja in uničuje množice. Toda ne samo, da je ona posebljena smrt, pač pa bo to mrhovinarsko bitje tudi samo pahnjeno v smrt s smrtjo, ki je ognjeno jezero. Oh, ko bi ljudje dojemali, kakšen bo njihov konec, ne ostanejo v njej. »Izidite iz nje, ker zakaj bi umrli?«

ZADNJE OPOZORILO

Razodetje 2, 23:

»Tudi njene otroke bom udaril s smrtjo. Tako bodo vse cerkve spoznale, da sem Jaz Tisti, ki preiskuje obisti in srca in vsakemu izmed vas bom povrnil po njegovih delih.«

Bog gleda na srce. To se ni nikoli spremenilo. Tudi se nikoli ne bo. Tako kot skozi vse dobe, obstajata dve skupini, obe razglašata svoje razodetje od Boga in njun odnos z Bogom. »Toda trdni temelj, ki ga je položil Bog, stoji in ima ta pomen: »Gospod pozna svoje.« 2. pismo Timoteju 2, 19. »Gospod preiskuje obisti.« Beseda »preiskovati« pomeni »slediti« ali »zasledovati«. Bog sledi našim mislim (obisti); ve, kaj je v našem srcu. Vidi naša dejanja, ki so razložena manifestacija tega, kar se nahaja v nas. Iz srca izhaja pravičnost ali zloba. Naši motivi, naši nameni – vse to mu je znano, ker spremlja vsako dejanje. In vsako dejanje, vsaka beseda bo na sodbi, ko bo položen račun za

rogovih deset kron in na svojih glavah bogokletno ime. Zver, ki sem jo videl, je bila podobna panterju: noge je imela kakor medved, gobec pa kakor lev. Zmaj ji je dal svojo moč, svoj prestol in veliko oblast. Ena od njenih glav je bila videti ranjena na smrt, a njena smrtna rana se je pozdravila. Vsa zemlja je šla polna za udenja za zverjo. Ljudje so molili zmaja, ki je dal oblast zverji, molili so zver, reko: 'Kdo je podoben zverji in kdo se more bojevati z njo?'« Razodetje 12, 1-5: »Na nebu se je prikazalo veliko znamenje: žena, ogrnjena s soncem, in luna pod njenimi nogami, na njeni glavi pa venec dvanajstih zvezd. Bila je noseča in je vpila od porodnih muk in bolečin. Nato se je na nebu prikazalo drugo znamenje: glej, velik zmaj, rdeč kot ogenj, ki je imel sedem glav in deset rogov, na njegovih glavah pa je bilo sedem kron. Njegov rep je pometel z neba tretjino zvezd ter jih vrgel na zemljo. Zmaj se je ustopil pred ženo, ki je bila pred porodom, da bi požrl njenega otroka, ko bi porodila. In porodila je otroka, dečka, ki mu je bilo namenjeno, da bo pasel vse narode z železno palico. Njen otrok je bil odnesen k Bogu in k njegovemu prestolu.« Satan in njegova satanska religija sta v obeh teh zvereh. V Razodetju 14 je zver, ki je bila smrtno ranjena pa je oživila, cesarsko poganski Rim, ki je padel pod silnim napadom Barbarov in tako izgubil posvetno oblast. Toda ponovno je zver dobila moč v papeškem Rimu. Ali vidite to? Država, ki je vladala s teptanjem vsega in ki je postala najmočnejši znani imperij vseh časov, je bila na koncu smrtno ranjena. Njena fizična sila vladanja z vojsko in tako naprej je pošla. A pod Konstantinovo vladavino je ponovno oživila, ker se je papeški Rim infiltriral po celem svetu in je njegova moč popolna. Uporablja kralje in trgovce in v svoji smrtonosni religiozni in finančni moči vlada kot boginja sedanje dobe. Ona je prav tako tudi zmaj, ki se je ustopil, da bi požrl otroka-dečka. Herod je poskušal ubiti Gospoda Jezusa, toda ni mu uspelo. Kasneje so Jezusa križali rimski vojaki, sedaj pa je vzet k prestolu.

Ob tem, kar sem pravkar dejal, se spomnite tudi na Danijelovo vizijo. Zadnji del podobe, zadnja svetovna sila, je bila v nogah. To sta bila železo in glina. Vidite, železo je rimski imperij. Toda to sedaj ni več homogeno železo. Vanj je primešana glina. Pa vendar še vedno je in upravlja svetovne zadeve v obeh: demokrati nih in bolj diktatorskih državah. Rimska cerkev je v vsaki državi. Pomešana je v vseh.

Naj vam povem še nekaj o železu in glini. Se spominjate, ko je Hrušev v Združenih narodih tolkel s svojim evljem po mizi? Torej, zbranih je bilo pet vzhodnih in pet zahodnih narodov. Hrušev je govoril v imenu vzhodnih in predsednik Eisenhower v imenu zahodnih. V rušini pomeni Hrušev glina, Eisenhower pa pomeni železo. Dva glavna voditelja sveta, dva velika nožna palca iz železa in gline sta bila drug ob drugem. Pri koncu vsega smo.

V 4. vrstici sprašuje: »Kdo se more bojevati z zverjo?« Trenutno je v svetu nekaj velikih imen. Obstaja nekaj mogočih držav, toda prav sedaj igra Rim

pojavi se na želja, da bi pobegnil in se vrnil k svojim staršem. Naredil je na rt, pri katerem je izkoristil svojo sposobnost dreserja. Naučil je pse, da se uležejo nanj in pazljivo prekrijejo njegovo telo in se ne premaknejo tako dolgo, dokler jim ne ukaže. Tako je nekega dne, ko je njegov lastnik prodal nekaj psov, Patrik zapovedal psom, razen vodji krdela, naj gredo na ladjo. Takrat je vodja krdela, kateremu je v tistem trenutku dal skrivni signal, pobegnil in ni hotel priti na ladjo. Medtem ko sta gospodar in kupec poskušali uloviti psa, je Patrik stopil na ladjo in signaliziral psom, da ga prekrijejo. Zatem je z žvižgom poklical še vodjo krdela, da pride na ladjo in se uleže nanj. Ker se Patrika sploh ni dalo videti, je kupec dvignil jadra in izplul. Ko se je prepral, da je kapitan predalec, da bi se lahko vrnil, je dal Patrik psom drugi signal, s katerim jih je spodbudil, da povzročijo nemir. Prišel je ven in dejal kapitanu, da bo zapovedal psom, da nadaljujejo z laježem in bo prevzel ladjo, če ga ne bo izkrcal pri njegovi hiši. Toda kapitan je bil kristjan in ko je slišal fantovo zgodbo, ga je rade volje izkrcal na obalo ob njegovi hiši. Pozneje je šel Patrik v biblijsko šolo in se vrnil na Irsko, kjer je z Besedo in Božjo silo s pomočjo mnogih znamenj in udeležev na tisoč pridobil za Gospoda. Nikoli ni odšel v Rim in nikoli ni bila njegova služba imenovana s strani Rima. Resnica pa je, ko je Rim končno dobil dostop do otoka ter pridobil oporišče in ko so ugotovili, da je primeren čas, so pobili 100.000 kristjanov, ki so skozi več let zrastle iz izvorne skupine, ki je prišla k Gospodu pod vodstvom svetega Patrika.

Približno 60 let po smrti svetega Patrika v okrožju Donegal, v severni Irski, v kraljevski družini Fergus, je bil rojen Kolumba. Postal je briljanten posvečen učenjak, ki se je na pamet naučil večino Pisma. Bog ga je s slišnim glasom poklical, da bi bil misijonar. Po tem, ko je slišal Božji glas, ga ni moglo nič več zaustaviti in njegova udeležna služba je navedla mnoge zgodovinarje, da ga takoj proglasijo za apostola. Njegova služba je bila tako velika in so jo spremljala močna nadnaravna znamenja, da so nekateri mislili (posebno preuvalci v Rimu), da so opisi pretirani.

V enem od njegovih misijonarskih potovanj, ko se je približal z zidovi obdanemu mestu, je pred sabo naletel na zaklenjena vrata. Dvignil je svoj glas v molitvi, da bi Bog posredoval in mu omogočil dostop do ljudi, katerim bi lahko pridikal. Toda medtem ko je molil, so ga dvorski strovniki za eliznemirjati z močnim hrupom. On pa je v tistem trenutku začel prepevati psalm. Medtem ko je pel, je Bog tako povečal moč njegovega glasu, da je zadušil vzklike pogonov. Nenadoma so se vrata sama od sebe hipoma odprla. On je vstopil in pridikal Evangelij in pridobival mnoge za Gospoda.

V drugem dogodku, ko prav tako ni mogel v neko vas in ko se je obrnil, da bi odšel, je poglavarjev sin nenadoma močno zbolel, celo na smrt. Hitro so poiskali svetega Kolumba in ga poklicali nazaj. Ko je zmolil molitev

vere, je bil de ek takoj ozdravljen. Vas se je takrat odprla in bila pripravljena za poslušanje Evangelija.

isti Evangelij, ki ga je pridigal Kolumba in njegovi sodelavci, se je razširil po vsej Škotski in jo spreobrn timer k Bogu. To se je prav tako razširilo na Irsko in po severni Evropi. Njegov na in širjenje Evangelija je bil takšen, da bi mogo e 12 ljudi z vodjem odšlo v novo podro je in dobesedno zgradilo evangelijski center. Med temi dvanajstimi ljudmi bi bili tesarji, u itelji, pridigarji itd., vsi udovito vpeljani v Besedo in sveto življenje. Ta mala skupnost bi bila ograjena z zidom. Kmalu bi ta ograjeni prostor bil obkrožen s preu evalci in njihovimi družinami v njihovih lastnih domovih, ki so se u ili Besede in se pripravljali, da bi kot misijonarji, vodje in pridigarji šli služiti Gospodu. Moški so se lahko oženili, eprav se mnogi niso, da bi bolje služili Bogu. Ostali so neodvisni od državne pomo i in se s tem izognili politiki. Namesto nenehnega napadanja drugih religij, so pou evali resnico, ker so verjeli, da je resnica zadostno orožje, s katerim bi uresni ili cilje, ki jih je Bog imel v mislih za njih. Bili so popolnoma neodvisni od Rima.

Sveti Kolumba je bil ustanovitelj velike svetopisemske šole na otoku Hy (pred jugozahodno obalo Škotske). Ko je odšel tja, je bil otok tako neploden in kamnit, da ni mogel roditi dovolj hrane za vse njih. Toda Kolumba je z eno roko sadil seme, drugo pa držal v zrak v molitvi. Danes je ta otok eden izmed najplodnejših na svetu. S tega otoka, ki je bil osredoto en na Sveto Pismo, so izšli mo ni u enjaki, obdarjeni z modrostjo in Božjo Mo jo.

Ko sem prebral zgodovino tega velikega Božjega služabnika in o udovitih delih, ki jih je storil, se mi je razžalostilo srce, ko sem ugotovil, da je papeška mo v želji, pripeljati vse ljudi pod svojo oblast, prišla in na koncu oskrunila ta misijonarska polja ter uni ila resnico, ki jo je pou eval Kolumba.

POZDRAV

Razodetje 2, 18:

»To govori Božji Sin, ki ima o i kakor ognjen plamen in noge, podobne razbeljenemu bronu.«

Tiatirski dobi je dano Božansko razodetje, da je Jezus Božji Sin. Davno v dnevih, ko je bil v Svojem telesu, je bil poznan kot Sin lovekov. Toda od takrat ga ne poznamo ve po telesu. On ni ve Sin lovekov, veliki prerok, ki je v Sebi zbral vsa preroštva. Edinorojeni je ponovno v O etovem naru ju. Sedaj Ga poznamo po mo i vstajenja. On je vstal in si vzel Svojo mo no silo in je nad vsem in iznad vsega v hvalo Svoje lastne slave. Svoje slave ne bo delil z nikomer. Svojega vodstva nad cerkvijo ne bo predal nobenemu loveku.

bivališ e in tiste, ki prebivajo v nebesih. Dopuš eno ji je bilo, da je za ela vojno s svetimi in jih premagala. Dana ji je bila oblast nad vsakim rodом, jezikom in narodom. Zver bodo molili vsi prebivalci zemlje, katerih imena niso vpisana v knjigo Življenja Jagnjeta, ki je bilo zaklano že od za etka sveta.

e ima kdo uho, naj prisluhne! Tisti, ki vodi v ujetništvo, pojde v ujetništvo. Tisti, ki ubija z me em, bo umrl od me a. V tem je stanovitnost in vera svetih. Nato sem videl drugo zver, ki se je vzdigovala iz zemlje: imela je dva rogovala, podobna jagnjetovim, govorila pa je kakor zmaj. Ta je izvajala vso oblast prve zveri v njeni navzo nosti in priganjala zemljo in njene prebivalce, naj molijo prvo zver, ki se ji je bila smrtna rana pozdravila. Delala je velika znamenja, tako da je celo vpri o ljudi priklicala ogenj z neba. Zaradi teh znamenj, ki jih je bilo dano delati vpri o zveri, je zavajala prebivalce zemlje. Prebivalcem zemlje je namre rekla, naj postavijo podobo zverí, ki je bila ranjena z me em, pa je potem oživela. Dano ji je bilo tudi oživiti podobo zverí, tako da je podoba celo spregovorila in dala pobiti vse, ki podobe zverí niso molili. Dosegla je, da so si vsi, mali in véliki, bogati in reveži, svobodni in sužnji, morali dati vtisniti na desnico ali na elo žig. Nih e ni smel ne kupovati ne prodajati, samo tisti, ki je imel žig, se pravi ime zveri ali število njenega imena. Tu je modrost. Kdor ima um, naj izra una število zveri: je namre število loveka. To število pa je šeststo šestinšestdeset.«

To poglavje kaže silo rimskokatoliške cerkve in kaj bo naredila skozi organizacijo. Zapomnite si, da je to lažna trta. Ko omenja Gospodovo Ime, ga omenja le v laži. Njena glava ni Gospod, pa pa Satan. Kon a v celoti poistovetena z zverjo. Vla uga, ki jaha na škrlatni zveri, jasno kaže, da je njena mo bog nasilja (Satan) in ne naš Bog, Gospod Jezus Kristus.

V 17. vrstici poudarja, da bo dobila popoln nadzor nad svetovno trgovino, ker noben lovek ne bo mogel kupovati ali prodajati mimo nje. To je potrjeno v Razodetju 18, 9-17, kjer kaže na njeno vpletenost s kralji, princi, trgovci, z vsemi, ki imajo opravka z Rimom in trgovino.

V Razodetju 13, 14 zvemo, da zver širi svoj vpliv skozi podobo, ki je bila narejena zanjo. Ta podoba je svetovni ekumenski koncil, v katerem se bodo zbrale skupaj z rimskokatoliškimi verniki vse organizirane cerkve (to delajo že sedaj). Prav mogo e je, da bo to združenje nastalo z namenom, da zaustavi mo komunizma. Toda tako kot Nebukadnezar, se je tudi komunizem dvignil zato, da sežge telo vla uge. Rim bo premagan in uni en. Bodite pozorni na to, da kamorkoli je šla rimska cerkev, ji je sledil tudi komunizem. Mora biti tako. In naj vas sedaj opozorim, ne privzemite mišljenja, da je komunizem vaš edini sovražnik. Ne, nikakor. Tudi katoliška cerkev je, celo še ve ji.

Preberimo sedaj Razodetje 13, 1-4 in primerjajmo to z Razodetjem 12, 1-5. Razodetje 13, 1-4 pravi: »In ustavil sem se na pesku morskega brega in videl sem zver, ki je vstajala iz morja. Imela je sedem glav in deset rogov, na

pravi: »Naj bodo usmr ene s smrtjo.« Smrt sama je vzrok njihove smrti. Želim, da to jasno vidite. Tako bom znova vzel naš primer Jezabeline h ere, ki se je poro ila v Judovo hišo in jo s tem pripeljala naravnost v malikovalstvo ter povzro ila, da je Bog predal Judo smrti. To je storil tudi Bileam. Torej, tu je Jezabela s svojim poganstvom. Na drugi strani je Juda, ki resni no proslavlja Boga in živi pod vodstvom Besede. Jezabela torej poro i svojo h i z Jóramom. Takoj ko se to zgodi, Jóram povzro i, da ljudje postanejo malikovalci. Takoj ko se je zgodila poroka, je bil Juda mrtev. Vstopila je duhovna smrt. Takoj ko se je organizirala prva rimska cerkev, je umrla. Takoj ko so se organizirali luterani, je vstopila smrt in so umrli. Nazadnje so prišli binkoštniki in se organizirali. Duh je odšel, eprav oni tega ne verjamejo. Toda odšel je. Ta poroka je prinesla smrt. Potem je prišlo spoznanje o edinosti Božanstva. Organizirali so se in tudi oni umrli. Ko pa se je potem leta 1933 Božji ogenj spustil nad reko Ohio, je cel svet zaobjel prepoved ozdravljanja, ki pa nikoli ni prišel iz nobene organizacije. Bog je odšel ven iz binkoštnih skupin, ven iz organizacij in tudi to, kar bo storil v prihodnosti, bo storil izven organizacij. Bog ne more delovati skozi mrtve. Deluje lahko le skozi ŽIVE lane. Ti živi lani so izven Babilona.

Tako vidite, prišla je »Smrt« oziroma »Organizacija« in cerkev je umrla. Ali povedano preprosteje: smrt se je nastanila tam, kjer je tik pred tem vladalo ŽIVLJENJE. Kot je prvotna Eva prinesla loveštvu smrt, je enako sedaj organizacija prinesla smrt, ker je organizacija produkt dveh, ki kvarita: nikolajizma in bileamizma, propagirana s strani prerokinje Jezabele. Eva bi morala biti sežgana skupaj s ka o zaradi njunega strašnega dejanja. Toda posredoval je Adam, tako da jo je hitro vzel k sebi, da je bila rešena. Toda, ko bo šla ta satanska religija do konca vseh dob, ne bo nikogar, ki bi posredoval. Skupaj s svojim zapeljevalcem bo sežgana. Vla uga in njeni otroci in antikrist in Satan bodo našli svoje mesto v ognjenem jezeru.

To no tu bom malce prehitel samega sebe. To bi morda moral prihraniti za sporo ilo o zadnji dobi, toda bilo bi zelo primerno, da vklju im to sedaj, ker ima tako jasno opravka z organizacijo in s tem, kaj se bo zgodilo skozi njo. In želim vas opozoriti. Razodetje 13, 1-18: »In ustavil sem se na pesku morskega brega in videl sem zver, ki je vstajala iz morja. Imela je sedem glav in deset rogov, na rogovih deset kron in na svojih glavah bogokletno ime. Zver, ki sem jo videl, je bila podobna panterju: noge je imela kakor medved, gobec pa kakor lev. Zmaj ji je dal svojo mo , svoj prestol in veliko oblast. Ena od njenih glav je bila videti ranjena na smrt, a njena smrtna rana se je pozdravila. Vsa zemlja je šla polna za udenja za zverjo. Ljudje so molili zmaja, ki je dal oblast zvéri, molili so zver, reko : 'Kdo je podoben zvéri in kdo se more bojevati z njo?' Zvéri so bila dana usta, s katerimi je govorila objestnosti in bogokletstva. Dana ji je bila oblast, da to po enja dvainštirideset mesecev. Odprla je usta, da je preklinjala Boga: preklinjala je njegovo ime, njegovo

On gleda navzdol na Tiatiro in v tem mestu in v tej etrti dobi vidi, da je ast, ki pripada samo Njemu, dana nekomu drugemu. Njegove o i plamenijo z ognjem srda in sodbe, ko vidi Apolona, ki je aš en kot Božji Sin, ko pa je samo On Edinorojeni iz O eta. Kako strašna mora biti Njegova sodba nad religijo tiatirske dobe, v kateri so cerkveni lani kot poganski astilci božjega sina (Apolona, Zevsovega sina) povzdignili loveškega vladarja do oboževanja, podprtega s državno pomo jo. Kajti to je natanko to, kar je On videl. Rimskokatoliška cerkev, ki je popolnoma potopljena v slavljenje podob, ki temeljijo na obredih boga sonca (Apolona), je skozi poroko cerkve z državo, povzdignila loveka (papeža) do resni nega božanstva. Tomaž Akvinski in Alverus Pelagij sta formulirala izjavo in trdila: »Papež se tistim, ki ga gledajo z duhovnim o esom, zdi da ni lovek, temve Bog. Njegova avtoriteta nima meja. On lahko razglasi kot pravilno, karkoli ho e in lahko komurkoli odvzame pravice, e se mu zaho e. Dvomiti v to univerzalno mo pelje do izklju itve iz odrešenja. Veliki sovražniki cerkve so krivoverci, ki ne želijo nositi jarma resni ne poslušnosti.«

»Eden je posrednik med Bogom in ljudmi: lovek Jezus Kristus (Božji Sin).« Prvo Timotejevo pismo 2, 5. Toda rimski papež je spremenil Besedo. Iz nje je naredil: »Eden je posrednik med Bogom in lovekom (ne ljudmi).« On sedaj posreduje med posrednikom in ljudmi. Vendar ni drugega posrednika, razen Sina. Papež razglša odrešenje skozi rimsko cerkev. Toda ni odrešenja, razen skozi Božjega Sina. Ni udno, da o i plamenijo v ognjeni sodbi. Ni udno, da so noge kot razbeljeni bron, ko stoji pripravljen pohoditi v prah in pepel zla kraljestva tega sveta. Hvala Bogu za te mo ne bronaste noge. One so za nas šle skozi sodbo. One so sedaj naš temelj, kajti to, kar je On dosegel, je naše. Mi stojimo poistoveteni v Njem, v Jezusu Božjem Sinu.

Ravno v tej dobi smo pri e vzponu mohamedanstva, ki je zanikalo Božjega Sina in odredilo smrt vsem, ki se imenujejo kristjani.

Prav tako se je natanko v tej dobi lažna cerkev zoperstavila prvi zapovedi Vsemogo nega Boga in hitro krenila v kršenje druge zapovedi, ker je svojega papeža postavila na mesto Jezusa Kristusa in ustanovila ter vsilila slavljenje malikov do te mere, da je to pomenilo smrt tistih, ki so zavrnil postavitve ikon v cerkev. Samo pod cesarico Teodoro je od 842. pa do 867. leta bilo pobitih preko 100.000 svetih, ker so imeli kipe za ni vredne.

Ta doba se zagotovo mora pokesati ali pa bo vse izgubila. Tam stoji Gospod slave, Bog, Sam Bog, Njegova Beseda je zavržena, Njegova Oseba je zavržena, toda Njega ne morejo odstraniti loveške roke in loveška srca. Naj Ga zatajijo, On ostaja zvest. »Ne boj se mala reda, volja vašega O eta je, da vam da kraljestvo. In ko pridem z bronastimi nogami in plamene imi o mi, bom Jaz pora unal, sodba je Moja, Jaz bom povrnil,« govori Gospod.

POHVALA

Razodetje 2, 19:

»Vem za tvoja dela, za tvojo ljubezen, za tvojo vero, za tvoje služenje in za tvojo stanovitnost. Tudi vem, da so tvoja poslednja dela številnejša od prejšnjih.«

Tukaj ponovno zasledimo iste uvodne pripombe. »Vem za tvoja dela.« Sam Božji Sin je dejal: »Vame verujete zaradi del samih.« Tukaj je dal poudarek na Svoja lastna dela, ko je še bil na zemlji. Dela, ki jih je opravljal, so bila odrejena od Boga z namenom, da navdahnejo vero Vanj. To je bil velik del Njegove službe. Njegov Sveti Duh je v apostolu Pavlu dejal: »Njegovo delo smo, ustvarjeno v Jezusu Kristusu, za dobra dela, katera je odredil Bog, da v njih hodimo.« Efežanom 2, 10. Ta dela so morala navdihniti vero Vanj, kot tudi to, da so morala prikazati ta odnos z Njim, ki ga je Pavel opisal kot »ustvarjeni v Njem«.

Torej, za naše odrešenje dela ne bodo nikoli prevzela mesta vere v Boga. Vendar bodo dela prikazala našo vero, ki je že postavljena v Njem. Dobra dela vas ne bodo rešila, toda izhajala bodo iz odrešenega življenja, kot sad Gospodu. Jaz verjamem v dobra dela. Pa eprav lovek ni rešen, bi moral delati dobra dela in vse najboljše, kar lahko. Kar je v Božjih o eh strašno, je to da po enjajo zlobna dela in potem govorijo, da delajo po Božji volji. Natanko to so po enjali škofi, papeži in rimska hierarhija. Oni so ubijali, sekali dele teles in izvajali vsa mogoča hudodelstva v Gospodovem Imenu. Živel so življenje ravno nasprotno temu, kar u i Beseda. V tem zlobnem dnevu so resni ni verniki sijali kot svetilke na temnem mestu, ker so nenehno delali dobro, ker so na prekletstva odgovarjali z blagoslovom in delovali po resnici in izkazali spoštovanje Bogu, eprav so mnogi za to umrli.

On v tem stihu daje priznanje Svojim otrokom, ker so živeli prerojeno življenje. Njihova dela so pri evala o novem Duhu, ki je bil v njih. Ljudje so videli njihova dobra dela in slavili Boga. Da gospod, e si kristjan, boš delal to, kar je pravilno. Tvoja dela bodo pokazala pravo srce. In to ne bo nekaj, kar si zrežiral, ker boš delal po Njegovi volji tudi takrat, ko te razen Boga ne bo nih e videl in boš izpolnjeval Njegovo voljo, eprav te to lahko stane življenje.

»Poznam tvojo ljubezen, služenje, vero in stanovitnost«. Opazite lahko, da je njihova ljubezen postavljena med »dela« in »služenje«. In to je zanjo pravo mesto, ker pred Bogom naša dela brez ljubezni niso sprejeta, prav tako ni sprejeto naše služenje. Pavel je dejal Korin anom: »Brez ljubezni sem ni in karkoli delam, je brez koristi, razen e je storjeno v ljubezni.« Torej, to no tukaj lahko vidite, da ti verniki niso bili v tej nikolajevski skupini, ki je

spoznale, da sem Jaz Tisti, ki preiskuje obisti in srca in vsakemu izmed vas bom povrnil po njegovih delih.«

Kaj? Ta žena ima otroke? In je vla uga? e je res, da je dobila otroke s svojim vla uganjem, potem mora biti sežgana v ognju, kot pravi Beseda. To je to no. To je njen konec, saj bo sežgana v ognju. Njen konec je v ognjenem jezeru. Ampak za trenutek se zaustavite in pomislite na te otroke. Žena je tista, iz katere pridejo otroci. O itno je, da je imela ta žena otroke, ki so izšli iz nje a so po enjali isto stvar kot ona. Pokažite mi eno cerkev, ki je kdajkoli izšla iz organizacije in se ni vrnila nazaj vanjo. Ni je. Niti ene. Luterani so izšli ven in se potem ponovno organizirali. In danes hodijo z roko v roki s tem ekumenskim gibanjem. Metodisti so izšli in se ponovno organizirali. Binkoštniki so izšli in se ponovno organizirali. Prišel bo še en izhod in slava Bogu, ti se ne bodo ponovno organizirali, ker poznajo resnico. Ta skupina bo nevesta zadnjega dne.

Torej, tu pravi, da je imela ta vla uga otroke. Kaj so bili ti otroci? Bili so h erke, ker so bile cerkve prav takšne kot ona. Tu je sedaj zelo zanimiva stvar. Jezabela in Ahab sta imela h er. Ta h i se je poro ila z Jóramom, Józafatovim sinom in v 2. knjigi Kraljev 8, 16-18 pravi da: »Jóram je hodil po poteh svojega tasta.« S to poroko je odšel naravnost v malikovanje. Judovski narod, ki je bil Bogaboje in Boga aste , je pripeljal v malikovanje. Kot sem vam že pokazal, so to no to storile vse te h erinske cerkve. Za ele so v resnici, se poro ile v organizacijo in zapustile Besedo zaradi tradicije, veroizpovedi, itd. Naj vam to razložim. V pismu Hebrejcem 13, 7 pravi: »Ubogajte svoje voditelje, ki so vam oznanili Božjo Besedo.« Vodi nas Beseda, ne ljudje. Torej, moški kot soprog, je glava ženi. On jo vodi. In tudi cerkev je žena in njen voditelj je Beseda. Jezus je Beseda. e zavrne Besedo in sprejme neko drugo vodstvo, je prešuštnica. Sedaj mi navedite eno cerkev, ki se ni odrekla Besedi zaradi tradicij in veroizpovedi. Vse so prešuštnice – kakršna mati, takšna h i.

Kakšna bo kazen za vla ugo in njene otroke? Dvojna bo. Najprej je rekel: »Glej, vržem jo na bolniško posteljo.« Skladno z drugim delom 22. vrstice, bo to postelja stiske, oziroma velike stiske. Natanko o tem je v Mateju 25, 1-13 govoril Jezus. Govoril je o desetih devicah. Pet je bilo modrih in pet nespametnih. Pet modrih je imelo olje (Svetega Duha), preostalih pet pa ga ni imelo. Ko je nastalo vpitje: »Glejte, Ženin prihaja,« je pet nespametnih teklo iskat olje, medtem ko je pet modrih odšlo na poroko. Pet tistih, ki so ostale zunaj, je bilo prepuš enih veliki stiski. To se bo zgodilo vsem, ki ne bodo odšli v vzetje. To bo prišlo nad vla ugo in njene h ere. Na drugem mestu pravi, da jih bo ubil s smrtjo ali kot pravi dobresedni prevod: »Naj bodo usmr ene s smrtjo.« To je nenavadna izjava. Lahko bi rekli: »Naj bo lovek usmr en z obešenjem ali na elektri nem stolu ali na kak drug na in.« Toda tu

pred ljudmi in kako filozofsko zveni. Opijanjena je od svojega ne istovanja. Sedaj se je opijanila s krvjo mu encev. To je podobno kot Jezabela, ki je ubila preroke in duhovnike in uni ila Božje ljudi, ki se niso poklonili in astili Baala. In natanko to je storila katoliška cerkev. Umorili so tiste, ki se niso poklonili papeški vladavini. Tiste, ki so želeli Božjo Besedo namesto besede loveka, so usmrtili, obi ajno na krut na in. Toda ta cerkev, ki je trgovala s smrtjo, je bila sama mrtva in tega ni vedela. V njej ni bilo nikakršnega življenja in nikoli ji niso sledili nobeni znaki.

AS ZA KESANJE

Razodetje 2, 21:

»Dal sem ji as, da se pokesa od svojih ne istovanj, a se ni pokesala.«

Ali veste, da je bila ta cerkev v resnici bolj zlobna kot Ahab? Ali veste, da se je on za nekaj asa pokesal in hodil mirno pred Bogom? Za rimskokatoliško cerkev tega ne morete re i. Ne, nikakor. Nikoli se ni pokesala, pa pa je kljubovalno uni ila vse in vsakogar, ki ji je poskušal pomagati, da se pokesa. To je zgodovinsko dejstvo. Torej, ne le da je Bog vsaki dobi vzdignil glasnika, ampak je tem glasnikom vzdignil tudi nekaj udovitih pomo nikov. Vsaki dobi je dal nekaj udovitih Božjih ljudi in storili so vse kar so mogli, da bi cerkev pripeljali nazaj k Bogu. Bog ji je zagotovo ponudil priložnost in pomo , da bi se pokesala. Ali se je kdajkoli pokesala in pokazala to s svojimi sadovi? Ne. Nikoli se ni in se tudi nikoli ne bo. Pijana je. Izgubila je ut za duhovne stvari.

Ne bodite zbegani in ne za nite razmišljati, da se je rimska cerkev pokesala za pokol svetnikov samo zato, ker se poskuša združiti s protestanti na na in, da prilagaja svoje veroizpovedi protestantskim. Nikoli se ni opravi ila in izjavila, da je bila glede svojih množi nih umorov v zmoti. In se tudi ne bo. In ne glede na to, kako je ravno v tem asu videti mila in sladka, se bo ponovno dvignila, da ubije, ker je umor v njenem hudobnem in neskesanem srcu.

SODBA NAD VLA UGO JE IZRE ENA

Razodetje 2, 22-23:

»Glej, vržem jo na bolniško posteljo, tiste, ki so prešuštovali z njo, pa v veliko stisko, e se ne bodo odvrnili od njenega po etja. Tudi njene otroke bom udaril s smrtjo. Tako bodo vse cerkve

opravljala dela kot na in odrešenja in da bi jih ljudje ob udovali. Oni so opravljali svoja dela iz Božje ljubezni, ki je bilo izlito v njihova srca po Svetem Duhu. Ta ljubezen v njihovih srcih je bila Božja ljubezen za Njegove. Jezus je dejal: »Po tem bodo vsi spoznali, da ste MOJI u enci: e boste imeli med seboj ljubezen.« Pogani, ki so videli življenja zgodnjih kristjanov, so dejali: »Poglejte, kako se imajo radi med sabo.« Janez je dejal: »Ker je vsak, ki ljubi, iz Boga rojen.« 1. Janezovo pismo 4, 7.

Natanko tukaj želim dati opozorilo. To je vezano za poslednje dni, ker je re eno, da se bo zaradi pomnožitve krivic, ljubezen mnogih ohladila. V Laodicejski ali zadnji dobi, bosta samoljubje in ljubezen za materialnimi dobrinami, prevzeli mesto resni ne Božje ljubezni. V teh poslednjih dneh se moramo varovati mo i greha. Mnogi postajajo otrdeli, ker niso spoznali u inka, s katerim ta duh deluje v poslednjih dneh. as je, da se približamo Bogu, da On izpolni naša življenja s svojo ljubeznijo, druga e bomo ob utili hladnost cerkve poslednjega dne in bomo zavrgli Božjo resnico, ki nam edina lahko pomaga.

V teh mra nih in strašnih letih je resni na trta obdržala svojo ljubezen do Boga in ljubezen do bratov. Bog jim je dal priznanje za to.

»Poznam tvoje služenje.« Jezus je dejal: »Tisti, ki je med vami najve ji, naj bo vaš strežnik.« Nek moder lovek je podal svoj komentar na te besede. Poglejte, kaj je dejal: »Samo zgodovina bo pokazala resni nost te trditve.« Ta lovek je imel prav. Vsi veliki zgodovinski ljudje so bili služabniki. Tisti ki so zahtevali, da se jim služi, tisti ki so tla ili, tisti ki so vedno želeli biti na elu, so potonili v sramoto. Celo bogataši so bili obsojeni od Boga, kadar niso pravilno uporabljali svojega bogastva. Toda pogledajte v zgodovino in boste ugotovili, da so bili resni ni velikani tisti, ki so služili drugim. Zgodovina nikoli ne more pohvaliti tistih, katerim je bilo potrebno služiti, a vedno bo hvalila tiste, ki so mnogo naredili za druge. Uporabimo to sedaj na sebi. Tako kot Sin lovekov ni prišel, da bi Mu služili, temve je prišel služiti, tako moramo tudi mi slediti temu primeru. Poglejte Ga, kako se sklanja pred apostoli in jim umiva utrujene ter umazane noge. On je dejal: »Tega, kar Jaz delam, ti zdaj še ne razumeš, a spoznal boš pozneje. To kar vidite, da Jaz delam, morate tudi vi delati.« On je postal služabnik, da bi Ga lahko Bog povzdigniti do najvišjih višin. In nekega dne Ga bomo na sodbi svetih slišali govoriti: »Dobro si storil, dobri in zvesti SLUŽABNIK, vstopi v veselje Gospoda.« Težko je biti vedno služabnik. Toda tisti, ki se razdajajo in so se razdali za druge, bodo nekega dne sedeli z Njim na Njegovem prestolu. To bo vredno vsega tega. »Delajmo za Gospodarja od zore do mraka, pri ujmo o Njegovi udoviti ljubezni in skrbi. Ko se celotno življenje kon a in bo naše delo na zemlji zaklju eno in ko bo spisek prebran, bom jaz tam.«

»Poznam tvojo vero.« On tukaj ne govori tako, kot je govoril cerkvi v

Pergamu: »Držiš MOJO vero.« On sedaj ne govori o Svoji veri, temve jim daje priznanje za njihovo zvestobo. In ko to dela, omenja tudi njihovo »stanovitnost«. Torej, zvestoba in stanovitnost gresta skupaj. Pravzaprav je stanovitnost rezultat zvestobe, ker v Jakobu 1, 3 govori: »Preizkušenosť vaše vere, ustvarja stanovitnost.« Zagotovo ni drugega na ina, s katerim bi se pridobila stanovitnost. Ona mora priti s preizkušanjem naše vere. Rimljanom 5, 3: »Vemo, da stiska rodi potrpljenje.« V Jakobovem pismu 1, 4 se vidi, kako visoko Bog ceni to izgrajevanje naše stanovitnosti: »Za stanovitnost pa naj bo zna ilno popolno delo, da boste popolni in celoviti in vam ne bo ni esar manjkalo.« Božja volja za vas je Popolnost. In ta popolnost je stanovitnost – akanje na Boga in akanje za Boga. To je proces razvoja karakterja. Kako veliko priznanje je dal Bog tem svetim v mra ni dobi. Oni so potrpežljivo kot ovce, ki jih vodijo na klanje, z ljubeznijo zvesto služili Bogu. To je vse, kar so želeli od življenja, samo služiti svojemu Gospodu. Kako velika bo njihova nagrada.

»Tudi vem, da so tvoja poslednja dela številnejša od prejšnjih.« To je vsekakor izjemno. Tako kot se je temna doba pove evala in je število mu encev iz dneva v dan naraš alo in so vedno bolj naporno delali ter vse bolj služili, je tudi njihova vera narasla. Kako tragi no je bilo, da je ljubezen v efeški dobi slabila. In res, ni ni povedanega o pove ani požrtvovalni ljubezni v drugih dobah, toda v tej najmra nejši dobi od vseh, so Mu služili celo še bolj. Kakšna lekcija je to. To dobrohotno služenje v ljubezni Gospodu ni prenehalo, ampak se je celo še pove alo. To je skrivnost. Naj sovražnik poskuša prepre iti naše služenje Gospodu – naš odgovor je pove ano služenje. Ko slabotni jokajo v strahu, takrat je as za klicanje zmage.

»Tudi vem, da so tvoja poslednja dela številnejša od prejšnjih.« Kot smo že dejali, je ta doba imenovana mra na doba, ker je bilo to v resnici najmra nejše obdobje celotne zgodovine. To je bila doba papeža Innocenta III, ki je trdil, da je »Kristusov namestnik – vrhovni vladar nad cerkvijo in svetom« in je sprožil INKVIZICIJO, ki je pod njegovim navodilom prelila ve krvi, kot v kateremkoli drugem asu, razen v reformaciji. To je bilo obdobje pornokracije, vladavine ne istnikov. Sergij III je imel ljubice in »izpopolnil papeški zbor z ljubiciami in izvenzakonskimi sinovi ter spremenil papeško pala o v razbojniško jamo«. Anastazija III je na smrt zadavila Marozia, ki je bila Sergijeva ljubica. Janez XI je bil Marocijin izvenzakonski sin. Janez XII je bil Marocijin vnuk, ki je »posiljeval vdove in device, vendar ga je med izvajanjem prešustva ubil pobesneli ženini mož«. To je bilo obdobje papeškega razkola, ko sta se dve liniji papežev (prva, ki je vladala iz Avignona, druga pa iz Rima) preklinjale in borili ena proti drugi. Ti papeži niso bili krivi samo za nemoralna spolna dejanja (bili so o etje velikega števila izvenzakonskih otrok, prakticirali so sodomijo, itd.), ampak so bili krivi tudi za prodajo duhovniških služb tistim, ki so ponudili najve .

krstom. Krš anski krst so spremenili v poganski krst z nazivi. Opisal vam bom izkušnjo, ki sem jo imel s katoliškim duhovnikom. Dekle, ki sem jo neko krstil, je postala katoli anka in tako se je duhovnik v zvezi z njo želel pogovoriti z menoj. Vprašal me je, na kakšen na in je bila krš ena. Povedal sem mu, da sem jo krstil s krš anskim krstom, ki je edini na in, ki po mojem vedenju obstaja. Pokopal sem jo v vodi v Ime Gospoda Jezusa Kristusa. Duhovnik je pripomnil, da je tudi katoliška cerkev neko delala tako. Ker sem bral njihove zgodovinske knjige in tega, kar mi je povedal, v njih nisem našel, sem ga takoj vprašal, kdaj je katoliška cerkev delala tako. Povedal mi je, da je bila ustanovljena v Svetem Pismu in da je Jezus organiziral katoliško cerkev. Vprašal sem ga, e misli, da je bil Peter zares prvi papež. Poudaril je, da je Peter zares bil. Vprašal sem ga, ali so bile maše govorjene v latinš ini zato, da bi zagotovili njihovo pravilnost in da se ne bi nikoli spremenile. Rekel je, da je tako. Povedal sem mu, da mislim, da so odtavali dale vstran od tistega, kar so imeli na za etku. Dal sem mu vedeti, da e je katoliška cerkev zares verjela knjigi Apostolskih del, potem sem jaz staroverni katolik. Povedal mi je, da je bilo Sveto Pismo zapis o katoliški cerkvi in da je bil Bog v cerkvi. Z njim se nisem strinjal, ker je Bog v Svoji Besedi. Naj bo Bog resni en in vsak lovek lažnivec. e kaj odzameš ali dodaš tej Knjigi, je Bog obljubil, da bo tistim, ki kaj dodajo, dodal nadlog in tistim, ki si drznejo odvzemati, odvzel njihov delež od Knjige Življenja. Razodetje 22, 18-19.

Naj vam pokažem, kako rimskokatoliška cerkev veruje, da je Bog v cerkvi namesto v Besedi. Tu je odlomek iz dnevnika papeža Janeza 23.: »Moja izkušnja, kot papeža, v asu teh treh let, odkar sem v »strahu in trepetu« sprejel to službo v isti poslušnosti Gospodovi volji, ki mi je bila sporo ena skozi Sveti kardinalski kolegij na konklavi, pri uje o tem življenjskem pravilu in je gibalo in trajni razlog zame, da bom temu zvest; brezpogojno zaupam Bogu v vsem, kar zadeva sedanjost in sem v popolni spokojnosti, glede prihodnosti.« Ta papež izjavlja, da je Bog spregovoril, razodel Svojo voljo, skozi cerkev. Kako napa no! Bog je v Svoji Besedi in govori z Besedo, razodevajo Svojo voljo. Prav tako je izjavil, da popolnoma zaupa loveški besedi in ji je potemtakem v spokojnosti poslušen. Zveni tako udovito, a je tako lažnivo. Enako kot sprevrženost v Edenskem vrtu.

Preidimo sedaj v Razodetje 17 in pogledjmo to žensko, cerkev, ki živi na lažnih prerokbah in ne na Božji Besedi. Bog jo v prvi vrstici imenuje velika vla uga. Zakaj je vla uga? Ker je v malikovanju. Ujela je ljudi v isto stvar. Kaj je zdravilo za malikovanje? Božja Beseda. Tako je ta žena vla uga, ker je zapustila Besedo. Sedi na mnogih vodah, kar pomeni na množicah ljudi. To je zagotovo lažna cerkev, zato ker je Božja cerkev majhna – malo jih bo, ki to najdejo.

Poglejte, kakšna je v Božjih o eh, ne glede na to, kako udovita je videti

Ko se je Ahab poro il z Jezabelo, ji je dovolil vzeti državni denar in zgraditi dva ogromna templja, Astarti in Baalu. Tisti, ki je bil zgrajen Baalu, je bil tako velik, da bi se v njem zbral in proslavljal ves Izrael. In ko se je Konstantin poro il s cerkvijo, ji je dal zgradbe in uredil oltarje ter podobe in organiziral hierarhijo, ki je že bila v procesu oblikovanja.

Ko je Jezabela dobila v podporo državno mo , je ljudem vsilila svojo religijo in ubila Božje preroke in duhovnike. Bilo je tako hudo, da je Elija, glasnik svojega dne, mislil da je ostal samo še on. Toda Bog je imel še sedem tiso drugih, ki niso poklekli pred Baalom. In prav sedaj so med denominacijami baptistov, metodistov, prezbiterijancev in drugih, nekateri ki bodo prišli ven in se vrnil k Bogu. Želim da veste, da sedaj in tudi nikoli prej nisem bil proti ljudem. Sem proti denominaciji – sistemu organizacije. Moram biti proti, saj Bog to sovraži.

Za trenutek se ustavimo in ponovimo, kaj smo odkrili o aš enju v Tiatiri. Povedal sem, da so ob cesarju slavili tudi Apolona (ki je bil bog sonca). Tega Apolona so imenovali »prepre evalec zla«. Od ljudi je odvra al zlo. Blagoslavljal jih je in jim bil pravi bog. Ljudi naj bi pou eval. Razlagal je o aš enju in tempeljskih obredih, služenju bogovom, o žrtvovanju, smrti in posmrtnem življenju. To je delal skozi prerokinjo, ki je v transu sedela na trinožnem sedežu. Oh! Ali vidite? Tu je ta prerokinja Jezabela in ona pou uje ljudi. In njeno u enje zavaja Božje služabnike in jih vodi v ne istovanje. Torej, ne istovanje pomeni » aš enje malikov«. To je duhovni pomen te besede. To je nelegalna zveza. Ahabova zveza in Konstantinova zveza, obe sta bili nelegalni. Oba sta zagrešila duhovno ne istovanje. Vsak ne istnik bo kon al v ognjenem jezeru. Tako je rekel Bog.

Torej, u enje katoliške cerkve (cerkev je ženska, je ženskega spola) zanika Božjo Besedo. Papež, ki je pravi Apolon v sodobni razli ici, je u il ljudi, naj se povežejo z maliki. Rimska cerkev je sedaj postala ljudem lažna prerokinja, ker jim je odvzela Gospodovo Besedo in jim dajala lastne ideje o tem, kaj predstavlja odpuš anje grehov, kaj prinaša Božje blagoslove in duhovniki so šli celo tako dale , da kategori no izjavljajo, da imajo oblast ne le v življenju, pa pa tudi v smrti. Po svoje u ijo, da obstajajo vice, a v Besedi tega ne morete najti. U ijo, da vas bodo molitve, maše in denar izpeljale iz vic v nebesa. Ves sistem, ki je osnovan na njenem u enju, je lažen. Ne leži na nezmotljivem temelju Božjega razodetja v Njegovi Besedi, pa pa leži na pogrezajo em živem pesku njenih lastnih hudi evih laži.

Cerkve je šla naravnost iz organizacije v denominacijo in iz tega v lažno u enje. To je res. Rimskokatoliški verniki ne verjamejo, da je Bog v Svoji Besedi. Ne, nikakor. e bi verjeli, bi se morali pokesati in umakniti, toda oni pravijo, da je Bog v Svoji cerkvi. To bi iz Svetega Pisma naredilo zgodovino katoliške cerkve. Pa temu ni tako. Poglejte, kaj so samo naredili z vodnim

To je bilo obdobje, ko je svetloba žarela z zelo slabo jakostjo, pa vendar je kljub naraš ajo i temi, nekaj vernikov delalo vse bolj gore e, dokler ni proti koncu dobe vstalo veliko ljudi, ki so poskušali uvesti reforme. Njihovi napori so bili tako gore i, da so s tem utrli pot prihajajo i reformaciji. Zato, kot govori Beseda, vezano na to dobo: »Tvojih poslednjih del (konec dobe) je ve od prvih«.

Beseda Tiatira ima razne pomene, med katerimi je tudi »neprestana daritev«. Mnogi so verjeli, da je to preroštvo vezano na služenje maše, ki bi naj predstavljala nenehno Kristusovo daritev. To je izvrstna misel, toda to bi lahko pomenilo tudi nenehno darovanje življenj in naporov resni nih Gospodovih vernikov.

Zagotovo je, da so ti sveti v Tiatiri bili smetana na vrhu, polni Svetega Duha in vere, ustvarjeni za dobra dela, sprejemajo Njegovo pohvalo in ni jim bilo mar za lastna življenja, temve so rade volje dajali vse svoje, kot ugodno žrtev Gospodu.

GRAJA

Razodetje 2, 20:

»Vendar ti moram o itati, da trpiš (toleriraš) Jezabelo, tisto ženo, ki se razglša za prerokinjo in u i ter zavaja moje služabnike, naj se predajajo ne istovanju in uživajo malikom žrtvovane jedi.«

Želim, da s tega verza presko ite na 23. vrstico in preberete dokaz o pomembni resnici, na katero sem vas nenehno opozarjal: »Tudi njene otroke bom udaril s smrtjo. Tako bodo vse cerkve spoznale, da sem Jaz tisti, ki preiskuje obisti in srca.« Vselej sem govoril, da sta pravzaprav dve cerkvi, eprav v vsaki dobi Duh govori obema, kakor da gre samo za eno. Tu je jasno navedeno, da je ve cerkva in prav tako je jasno navedeno, da nekatere teh cerkva o itno NE vedo, da je On Tisti, ki preiskuje obisti in srca. Dokazal jim bo, da je temu tako. Torej, katere cerkve bodo tiste, ki ne poznajo te resnice? Seveda gre za skupino, ki pripada lažni trti, kajti pravi verniki zagotovo vedo, da se sodba za ne v hiši Gospodovi. In ker so bogaboje i, sodijo sami sebe, da ne bi bili sojeni.

Zakaj Bog te cerkve imenuje za Svoje cerkve, eprav so lažna trta? Resnica pri tej stvari je, da so kristjani. Toda niso kristjani Duha. So meseni kristjani. Zaman nosijo Ime. Marko 7, 7: »Zaman me astijo, ker u ijo loveški nauk in zapovedi.« Vsekakor so kristjani, kaj drugega bi lahko bili? Musliman je musliman. Ker teoreti no soglaš a z u enjem Korana, je to njegova religija, ne glede kako jo živi. Na enak na in je kristjan pa kristjan, vse dokler soglaš a z dejstvom, da je Jezus Božji Sin, rojen iz device, bil

križan, umrl in ponovno vstal, da je On Rešitelj loveštva in tako naprej. (Pravzaprav bodo v laodicejski dobi tudi takšni, ki se imenujejo kristjani, ker soglašajo z Jezusovimi lepimi lastnostmi, medtem ko si pridržujejo pravico zanikati Njegovo Božanstvo. Krš anski znanstveniki so to že naredili, prav tako tudi mnogi, ki pridigajo Socialni Evangelij.) Ta je kristjan samo po imenu in pripada cerkvi. Toda ni PRAVI ali Duhovni vernik. Tak vernik je tisti, ki je bil krš en v Kristusovo telo in je del Njega. Pa vendar je po Božjem redu, da ljuljka raste skupaj s pšenico in ne sme biti izruvana. To je Božja zapoved. Njihov dan, ko bodo zvezani in zažgani, prihaja, a še ni prišel. Tako Duh govori tej mešani skupini. Po eni strani On hvali, po drugi strani graja. Povedal je, kaj je prav pri pravem verniku. Sedaj opozarja, kaj mora storiti lažna trta, da bi stala opravi ena pred Gospodom.

TA ŽENA JEZABELA

Apostol Jakob nam je pokazal smer, kamor pelje greh. Jakob 1, 14-15: »Vsakega skuša njegovo lastno poželenje, ki ga vleče in zavaja. Ko poželenje spoje, rodi greh, storjeni greh pa rodi smrt.« To je natančna slika tega, kar se dogaja v cerkvenih dobah. Tako kot se je greh zašel zgolj z obetki, tako se je smrt za cerkev začela s preprostimi, komaj opaznimi dejanji nikolajevcev. Od dejanj je prešla v doktrino. Po doktrini je pridobila državno moč in vpeljala poganstvo. V tej dobi gre k svoji lastni prerokinji (uveljavljici) in tako potuje naprej, dokler se ne bo znašla v ognjenem jezeru. Kajti ravno tam bo končala, v drugi smrti.

Ves Božji vzklik proti tej četrti dobi je osnovan na javni obtožbi te prerokinje Jezabele. In da bi natanko razumeli, zakaj jo tako obtožuje, bomo morali pogledati njeno zgodovino v Svetem Pismu. In ko odkrijemo, kaj je storila v preteklosti, bomo prepoznali, kaj se dogaja v tem času.

Prva in zelo pomembna stvar, ki jo izvemo v zvezi z Jezabelo je, da NI Abrahamova hči. Tudi njen vstop v Izraelova plemena ni bil duhovni sprejem, kot je bil pri moabkinji Rut. Ne, nikakor. Ta žena je bila hči Etbaala, sidonskega kralja (1. knjiga Kraljev 16, 31), ki je bil Astartin duhovnik. Do prestola je prišel z umorom svojega predhodnika Phelesa. Že na začetku vidimo, da je bila hči morilca. (To nas zagotovo spomni na Kajna.) Del Izraela ni postala skozi duhovne kanale, ki jih je Bog določil za sprejem poganov, ampak je vstopila skozi POROKO z Ahabom, kraljem desetih Izraelovih rodov. Kot smo torej videli, ta zveza ni bila duhovna, bila je politična. In tako ta žena, ki je bila zatopljena v malikovanje, ni imela niti najmanjše želje postati astilka enega resnega Boga, pač pa je prišla z odkrito namero odvrniti Izraela od Gospoda. Izrael (deset rodov) je že spoznal, kaj pomeni astiti zlata teleta, pa vendar do takrat še niso bili prodani v malikovalstvo, ker

so proslavljali Boga in priznavali Mojzesov zakon. Toda od Ahabove poroke z Jezabelo se je malikovanje razvilo v smrtonosno navado. Ko je ta žena postala duhovnica v templjih, ki jih je zgradila Astarti (Veneri) in Baalu (bogu sonca), je Izrael prišel do kritične točke svojega obstoja.

S tem v mislih si lahko šele sedaj za nemo predstavljati, kaj Božji Duh objavlja v tej tiatirski dobi. Gre za naslednje.

Ahab se je poročil z Jezabelo in to je napravil kot politični manevar, da bi okrepil in zavaroval svoje kraljestvo. Natanko to je naredila cerkev, ko se je pod Konstantinom poročila. Oba sta se združila iz političnih razlogov, pravzaprav sta temu dodala duhovno noto. Nih nima ne more prepričati, da je bil Konstantin kristjan. Bil je brezbožnik s tako imenovanim »kršanskim okrasjem«. Na vojaške šolice je narisal bele križe. Bil je ustanovitelj reda Kolumbovih viteзов. Na zvonik svete Sofije je postavil križ in s tem začel tradicijo.

Konstantinov namen je bil vse skupaj združiti: pogane, nominalne kristjane in prave kristjane. In za trenutek je bilo videti, kot da mu bo uspelo pridružiti prave vernike, ki bi poskušali povrniti tiste, ki so odšli od Besede. Ko so videli, da jih ne morejo pripeljati nazaj v resnico, so bili prisiljeni ločiti se od politične skupine. Ko so to naredili, so jih razglasili za heretike in jih preganjali.

Tukaj želim omeniti, da se prav sedaj dogaja enaka stvar. Vsi se združujejo. Pišejo Sveto Pismo, ki bo ustrezala vsem, bodisi Judu, katoličanu ali protestantu. Imajo svoj lastni Nicejski koncil, vendar ga imenujejo Ekumenski koncil. Toda, ali veste proti komu se vse te organizacije borijo? Borijo se proti pravim binkoštnikom. S tem ne mislim na organizacijo, ki se imenuje Binkoštna. Mislim na tiste, ki so binkoštniki zato, ker so napolnjeni s Svetim Duhom in imajo v svoji sredi znake in darove, ker hodijo v resnici.

Ko se je Ahab zaradi političnih razlogov poročil z Jezabelo, je prodal svojo prvorojenstvo. Brat, verjameš ali ne, s tem ko se pridružiš organizaciji, prodaš svojo prvorojenstvo. Vsaka protestantska skupina, ki je kdajkoli izšla ven in se potem vrnila nazaj, je prodala svojo prvorojenstvo. In ko ti prodaš svojo prvorojenstvo, si kot Ezav – lahko jo še in se kesaš kolikor hočeš, pa ti to ne bo pomagalo. Narediš lahko le eno stvar in ta je: »Izidi iz nje moje ljudstvo in ne sodeluj v njenih grehih!« Če mislite, da se motim, samo odgovorite na naslednje vprašanje. Ali mi lahko kdo pove, katera cerkev ali katero Božje gibanje, ki je kdajkoli imelo prepoved, se je zatem še lahko vrnilo nazaj, ko se je že organiziralo in postalo denominacija? Preberite svojo zgodovino. Ne morete ga najti - niti enega samega.

To je bil za Izrael temen polni čas, ko se je združil s svetom in zapustil duhovno zaradi političnega. Bila je polna v Niceji, ko je cerkev napravila isto stvar. Polna je sedaj, ko se cerkve zbirajo skupaj.